

Hanči, čiči a čevabčiči

Jaroslav Hutka

1. V Haliči je krejčí, co se pořád mračí,
má rád čevabčiči, to ho strašně tlačí,
denně z vokna křičí: "Já chci čevabčiči,
kdo mi na něj pučí, dám mu zub kančí!"
Krejčí jde k holiči, čumí kol a fajčí,
červ ho v hlavě mučí, vem čert čevabčiči,
černé kočky syčí, krejčí to zvočí,
čaganem zatočí, kočky pryč vodfičí.
2. V činžáku flákači vyvalejí voči,
po krejčím votočí, ten pohled jim stačí,
teď to narafičí na mrchy kočičí,
bude čevabčiči, nejspíš kočičí,
točí karabáči, navrch hlavy oči,
kde se asi krčí potvory kočičí,
vtom zmerčí v bodláčí uši kočičí,
čile po nich skočí, velmi si natlučí.
3. Nebyly to čiči, ležela tam Hanči,
ti sekáči brečí, Hanči na nich klečí,
plačící maj' řeči, Hanči na ně ječí:
"Mažte, zelenáči, tohle vám stačí!"
Hanči si vyskočí, s činkami zacvičí,
jsou v ní choutky dravčí, čímpek je vyléčí,
kolem kráčí krejčí, v bříše mu kručí,
má oči člověčí, zří přednost holčičí.
4. Krejčí náhle křičí: "Vidím čevabčiči,"
pod fousy zabručí: "Pečínka holčičí,"
z černých očí Hanči čertík ven vyskočí,
vtom mračna přikvačí, déšť je rozloučí,
krejčí klečí v kleči, zločinně se mračí,
čističi to zračí, skáčí k domu báči,
ten čin mu vylíčí, čižmy přistrčí:
"Ty hlídači ovčí, běž do kleče s tyčí!"
5. V černé díře bručí rozčilený krejčí,
z čela mu pot crčí, je to čím dál blbčí,
hlídač chrastí klíči, krejčí mu to líčí,
činel si vypučí, mluví vo Hanči,
Hanči je to k pláči, před hlídačem tančí,
v hlídači cos pučí, čpí z něj zločin čunčí,
a jak chlípně čučí ten muž opičí,
krejčí mříž vypáčí, utíká k Mohuči.
6. Čula čestná Hanči, oč klíčníku kráčí,
pěstí ho omráčí, jde k Mohuči radši,
mohučský Apači oba dva vobklíčí,
meči v rukou točí, jsou strašný rváči,
Hanči zas zatančí, Apači to zmerčí,
ti mozci slepičí do Mohuče skáčí,
v náručí si brečí krejčí i Hanči,
krávy v stráni bučí: "Bude čevabčiči!"
Rec: ... dej mi bůra!